

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-277/17-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članova vijeća, uz višu sudsku savjetnicu Veseljku Kos, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Z., kojeg zastupa B. B., dipl. prav., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi izdavanja privremene mjere u predmetu prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 5. travnja 2018.

r i j e š i o j e

Odbija se prijedlog koji glasi:

„I. Određuje se privremena mjera.

II. Ovlašćuje se Predlagatelj osiguranja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Z., da ne postupi sukladno rješenju Povjerenika za informiranje KLASA: UP/II-008-07/17-01/291, URBROJ: 401-01/05-17-8 od 26. rujna 2017.

III. Ova privremena mjera se određuje do donošenja odluke Suda Europske unije po prethodnom pitanju koju odluku je Visoki upravni sud RH zatražio u postupcima pod brojem: UsII-287/17 i UsII-286/17.

IV. Nalaže se protivnicima osiguranja naknaditi Predlagatelju osiguranja troškove ovog postupka u roku od osam dana pod prijetnjom ovrhe.“

Obrazloženje

U upravnom postupku je tuženik poništio tužiteljevo rješenje broj: 03/2017 od 9. ožujka 2017. u dijelu kojim je odbijen zahtjev H. Š. za pristup traženim informacijama. H. Š. je odobren pristup preslikama određenih dokumenata, a tužitelju je naloženo da postupi po tom rješenju. Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom je zahtijevao poništavanje tuženikovog rješenja, koji tužbeni zahtjev je presudom ovog suda poslovni broj: UsII-277/17-7 od 30. studenoga 2017. odbijen kao neosnovan.

Tužitelj 19. veljače 2018. upućuje ovom sudu prijedlog kojim, određivanjem privremene mjere, predlaže osiguranje nenovčane tražbine utužene u ovom predmetu. Svoj prijedlog obrazlaže time da H. Š. traži povjerljivu dokumentaciju zaštićenu bankovnom tajnom te da bi, udovoljavanjem zahtjeva H. Š., za tužitelja nastala teška i nenadoknativa materijalna i nematerijalna

šteta. Stoga tužitelj predlaže da ovaj sud na temelju članka 47. Zakona o upravnim sporovima i članka 346. Ovršnog zakona odredi predloženu privremenu mjeru.

Prijedlog tužitelja je neosnovan.

Odredbom članka 47. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS) propisano je da sud može na prijedlog stranke izdati privremenu mjeru ako je to nužno kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta.

Opća pravila kojima se uređuju odnosi u postupku prisilnog sudskog osiguranja tražbina sadrži Ovršni zakon („Narodne novine“ 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17. - dalje u tekstu: OZ). Tim Zakonom se uređuje postupak po kojem sudovi i javni bilježnici provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak) te postupak po kojem sudovi i javni bilježnici provode osiguranje tražbina (postupak osiguranja), ako posebnim zakonom nije drukčije propisano. Kako ZUS-om nije drukčije propisano, pravilno navodi tužitelj da se na privremene mjere u upravnom sporu primjenjuju pravila osiguranja privremenom mjerom iz OZ-a.

U prvom redu valja navesti da su privremene mjere sredstva osiguranja vjerovnikovih tražbina, novčanih ili nenovčanih, a sud ih može odrediti prije pokretanja sudskog ili upravnog postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena. Sadržaj prijedloga za osiguranje privremenom mjerom propisan je odredbom članka 341. stavka 2. OZ-a.

Privremena mjera radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti (čl. 346. st. 1. OZ-a).

Iz citirane odredbe proizlazi kako je osnovna pretpostavka za određivanje mjere postojanje tražbine predlagatelja, čije postojanje je predlagatelj osiguranja dužan dokazati do stupnja vjerojatnosti. S obzirom da predlagatelj osiguranja u ovome predmetu ni ne navodi u čemu bi se sastojala njegova tražbina, a spor se vodio radi ostvarenja tražbine H. Š. na pristup određenim informacijama, to nije ispunjena osnovna pretpostavka za određivanje privremene mjere, propisana odredbom čl. 346. st. 1. OZ-a.

Zbog navedenoga, prijedlog za osiguranje valjalo je odbiti kao neosnovan, bez upuštanja u ispitivanje postojanja druge pretpostavke za određivanje privremene mjere, a to je opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine odnosno potreba određivanja privremene mjere da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

Stoga je, na temelju odredbe članka 47. stavka 2. ZUS-a, odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu 5. travnja 2018.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, v.r.